

Jacobsen: Jeg skal begynde med at sige, at det gaar mig som den ærede sibste Taler, at det ikke er mig muligt idag klart at erindre Sammenhængen i, hvad der af ham blev sagt igaar, og jeg skal derfor ikke inblade mig paa at omtale det. Der er desuden fra forstjellige Sider sagt saa Meget, at dersom man skulde imødegaae Alt, hvad Enhver har udtalt og hvortil man kunde finde Anledning, kunde vi aldrig blive færdige. Jeg skal derfor forsøge at fremsætte de Bemærkninger, som jeg troer at have Anledning til at gjøre, saa kort som muligt. — Det Første, som det kommer an paa ved Behandlingen af denne Sag, er, at man bliver enig om Udgangspunktet, eller stiller sig det klart, om man har forstjellige Udgangspunkter. Der er et Spørgsmaal, som jeg troer maa staa klart for ved Bedømmelsen af Vædringsforslaget under Nr. 4, og det er det, om man overhovedet anseer det for rigtigt, at bestandig en væsentlig Deel af de kommunale Skatter lignes paa de faste Eiendomme; jeg veed, at der gives dem, som ere saa inbtagne af de personlige Indkomstskatter, at de anseer alle andre Skatter for ubetinget forfæstelige, men jeg troer imidlertid ikke, at dette er en saa almindelig Mening, at man behøver at tage Hensyn til den under denne Sags Behandling, skjøndt der ganske vist er Meget, som taler for denne Anskuelse. Jeg troer, at man kan gaae ud fra, at man saavel i Kommunerne som i det hele Statssamfund maa ligne nogle Skatter paa Personer og andre paa faste Eiendomme, idetmindste maa det gjælde om en Deel af Skatterne. Det, hvorom Spørgsmaalet altsaa her dreier sig, er at ordne Skatteforholdene i Kommunerne saaledes, at de Skatter, der hvile paa faste Eiendomme, komme til at udgjøre en passende Deel af den hele Skatteindtægt, og ikke svinde ind til en ubetydelig forsvindende Størrelse, og de, som ere af den Mening, at Skatteforholdene bør ordnes paa denne Maade, maae stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 4, thi dersom det vedtoges, vilde Eiendomsstatten i mange Byer blive aldeles stillestaaende, og navnlig i alle de Kjøbstæder — omtrent en Trediedeel af det hele Antal — hvor der nu aldeles ikke lignes paa Bygningen, men kun paa Grunden. Den simple Følge af

dette Forslag, saaledes som det nu er befineret af den ærede Forslagsstiller — jeg maa bemærke, at jeg har været i samme Stilling som den ærede Ordfører, at jeg nemlig ikke tidligere har forstaaet Paragrafen saaledes, som den nu er forklaret — vil være den, at alle Skatter paa faste Eiendomme for evig Tid fixeres til en uforanderlig Størrelse i alle de Byer, hvor der ikke nu lignes Skat paa Bygning, idet han vil lægge alle de Skatter, som nu opkræves efter Grundtaxt, paa Grunden. Der vil derved opstaae en høi Grad af Ulighed i de forstjellige Kjøbstæder, idet nogle af dem i de senere Aar, tvungne af Nødvendigheden, fordi Grundtaxten ikke var en tilstrækkelig Skattebasis for de bestandig stigende Udgifter, efterhaanden have indført en meer eller mindre bethdelig Skat paa Bygninger, som nu i enkelte Byer udgjør indtil fem Sjettedele af de faste Skatter, medens den i andre udgjør indtil tre Fjerdedele eller to Trediedele. Derimod er der som sagt en Mængde andre Byer — henved 30 — hvor der aldeles Intet eller dog saa godt som Intet lignes paa Bygning, og for disses Vedkommende ville altsaa Forholdet stille sig forstjelligt fra de foregaaendes. Man kan vel sige, at dette er ligegyldigt for Diebliffet; men det er ikke ligegyldigt med Hensyn til den Udvikling, som Kjøbstæderne gaae imøde. Tænke vi os saaledes Mindretallets System indført for henved 20 Aar tilbage, og anvendt paa de Kjøbstæder, der i disse 20 Aar have udviklet sig saa bethdeligt, hvis Folkemængde er tiltaget med det Dobbelte, og hvis Afsurancensum og Velstand er stegen til det flere Gange Dobbelte, saa vilde det dog være urigtigt at have lagt disse Byer Hindringer iveien for at opkræve endeel af deres Skatter af den Værdi, som nu er den langt overveieende i Kjøbstæderne; dertil kommer — og deri vil sikkert den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) være enig med mig — at Skatterne, som de nu ere ansatte efter Grundtaxten, ere i høieste Grad uretfærdige og urigtige. Det er en Beskatningsmaade, der kan have været ganske rigtig og naturlig for den Tid, da den blev indført, dengang Boderne havde den overveieende Værdi af de faste Eiendomme i Kjøbstæderne, og der til enhver Grund, saa-